

YENİ MEDENÎ KANUN'UN İNŞAATÇI (YAPI) İPOTEĞİ HAKKINDAKİ HÜKÜMLERİ İLE İPOTEĞİN KENDİ ADINA TESCİLİNİ TALEP EDEBİLECEK KİŞİLER BAKIMINDAN BİR DEĞİŞİKLİK YAPILIP YAPILMADIĞI MESELESİ

Yrd. Doç. Dr. Mertol CAN*

ÖZET

4721 sayılı Türk Medenî Kanununun 893'üncü maddesinde kanunî ipotek haklarından inşaatçı ipoteği dolayısıyla sevk edilen hükmün, 743 sayılı Türk Kanunu Medenîsinin 807'inci maddesine nazaran farklı bir düzenleme getirip getirmediğinin incelendiği bu makalede, Kanun Koyucunun yeni maddenin lâfzını kaleme alırken çok dikkatli davranmadığı sonucuna varılmış ve maddenin metninin ne surette kaleme alınması gerektiği de tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler

İnşaatçı İpoteği Kanuni İpotek

SUMMARY

In this essay we examined that if 4721 numbered Turkish Civil Code article 893, which is set out accordingly constructor mortgage of legal mortgage rights, brought a different regulation compared with the article 807 of the 743 numbered new Turkish Civil Code. Consequently it has been figured out that the legislator did not acted elaborately in wording the text of the new article and stated that how this text should be constructed.

Key Words

Constructor Mortgage

Legal Mortgage Rights

§ 1. GİRİŞ

Bir çoğu Cumhuriyetin ilk yıllarında kabul edilmiş olan ve daha sonra kapsamlı bir revizyona uğramadan günümüze kadar uygulanagelen Kanunlarımızın önemli bir kısmının artık çağın özelliklerine uydurulmasının gerektiğine ilişkin mülâhazaların güçlenmesi ve bu arada son yıllarda kurulan bütün hükümetler tarafından hukukumuzun devletimizin de üye olarak katılmayı arzu ettiği Avrupa Topluluğu'nun normlarına uygun hale getirilmesinin hedeflenmesi, Türk Kanun Koyucusunu harekete geçirmiştir. Özellikle, son 15 yıl içerisinde hız kazanan çalışmalar, sonuçlarını da vermeye başlamıştır. Anılan çalışmalar içerisinde sonuca ulaştırılmış olanlar arasında belki de en önemlisi 4721 sayılı *Türk Medenî Kanunu*'nun 22.11.2001 tarihinde kabulüdür. Zira, bunu bize ülkedeki özel hukuk ilişkilerinin önemli bir kısmını düzenleyen bu Kanun'un kapsamının genişliği ve özellikle kabulünün öncesinde değişik çevrelerde yapılan hararetleli tartışmalar fazlasıyla göstermektedir.

17.02.1926 tarihinde kabul edilip 04.10.1926 tarihinde yürürlüğe giren 743 sayılı Türk Kanunu Medenî'si'ni 1028'inci maddesi ile yürürlükten kaldıran 22.11.2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanunu'nun 01.01.2002 tarihinde yürürlüğe girmesi ile aslında yine esas itibarıyla İsviçre Medenî Kanunu (Zivilgesetzbuch) mehzaz alınarak çalışmalar yürütülmüşse de, alışmamız için belli bir sürenin geçmesi gereken bazı yeniliklerle veya farklılıklarla da tanışmış bulunuyoruz. Diğer yandan, önceden bazı müelliflerce kullanılan ama bazı hukukçular tarafından oldukça garipsenen; hatta kendilerine karşı menfi tavırlar sergilenilen yeni bir çok terim de, artık pozitif hukukumuzda yer alarak Türk Hukuk lisanına girmiştir.

Değişik çevrelerde bazen ağır tenkitler yöneltilen bu yeni Kanun'un ne kadar iyi veya kötü olduğu; muhtemelen belli bir süre uygulanmadan anlaşılamayacaktır. Bu noktada kabul etmeye mecbur olduğumuz gerçek, bizim artık yeni bir Medenî Kanunumuzun olduğudur. Biz hukukçuların vazifesi ise, bundan sonra onun sorunlar yaşanmadan uygulanmasını elimizden geldiği nisbette temin etmektir.

Medenî Kanun gibi muhtelif türde bir çok ilişkiyi düzenleyen **temel kanun** mesabesindeki bir kodu hazırlamanın çok kolay olmadığını ve zahmetli çalışmaları gerektirdiğini söylemek için, öyle çok uzun bir izahata ihtiyaç olmadığı aşikârdır⁸⁹. Böyle bir kanunun hazırlanmasındaki

⁸⁹ * Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi

Çok sayıda maddeden oluşan ve sistematik açıdan bir bütünlük arzeden kanunların Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde görüşülmesi usulünün kolaylaştırılmasını teminen hukukumuzda girmiş bulunan temel kanun kavramı ile ilgili bir düzenleme mevzuatımızda günümüzde mevcut değildir. Zira, 5.3.1973 t.li ve 584 s.lı Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 4721 s.lı Türk Medenî Kanunu'nun mecliste

güçlüklere rağmen bunu göze alıp işe girişenler muhtemelen çalışmalarının devamı esnasında; inşaatçı ipoteği ile ilgili 893'üncü maddenin birinci fıkrasının lâfzı kaleme alınırken yapıldığı gibi, bazı hususları gözden kaçırabileceklerinin endişesini, kendilerini rahatsız edici bir şekilde yaşamışlardır. Anılan fıkra hükmü hakkındaki değerlendirmelere geçmeden önce üç beş maddeden ibaret kanunlar da bile bazen aradığımız kusursuzluğun gerçekleşmemesi realitesi karşısında yeni Kanun'un mevcut eksiklerinin ve çelişkili hükümlerinin katı eleştirilerle değerlendirilmesinin, sadece hoşgöründen uzak bir yaklaşım teşkil edeceğine inandığımızı belirtmekte fayda vardır.

Ş2. KANUNÎ İPOTEK KAVRAMI VE İNŞAATÇI (YAPI) İPOTEĞİNİN MAHİYETİ

Medenî Kanun'un ipotek hakkı ile ilgili hükümlerini eşya hukukuna ayrılmış Dördüncü Kitabın sınırlı aynî hakların düzenlendiği İkinci Kısımının "Taşınmaz Rehni" başlığını taşıyan İkinci Bölümünde sevkeden Kanun Koyucu, 892 vd.ki maddelerde (ZGB § 836 vd.) **kanunî ipotek** haklarını hükme bağlamıştır. Medenî Kanun'daki düzenleme tarzına göre, kanunî ipotek hakları «*tescile tabi kanunî ipotek hakları*» ve «*tescile tabî olmayan kanunî ipotek hakları*» olmak üzere ikiye ayrılır.

Kanun Koyucu, Eski Medenî Kanun'da sarahaten öngörülme, ancak 807'inci maddenin üstünde yer alan kenar başlıklardan istidlâl olunan bir hususu, Mehaz İsviçre Medenî Kanunu'nun 836'ncı maddesinde olduğu gibi 892'inci maddede ayrıca hükme bağlayarak, kanunda aksi öngörülmedikçe kanunî ipotek haklarının doğumu için tapu siciline tescilin şart olmadığını belirtmiştir⁹⁰. Anılan maddenin ardından gelen tescile tabi kanunî ipoteklerin tasrih olunduğu 893'üncü madde ise, Eski Medenî Kanunu'nun 807'inci maddesine tekabül etmektedir (ZGB § 837). Medenî Kanunu'nun 893'üncü maddesinin birinci fıkrasının (3) nr.lı bendine göre, "*bir taşınmaz üzerinde yapılan yapı veya diğer işlerde malzeme vererek veya vermeden emek sarfettikleri için malzeme ve emek karşılığı olarak malik veya yükleniciden alacaklı olan alt yüklenici veya zanaatkârlar*", kendi adlarına kanunî ipotek hakkının tescilini talep edebilirler. Görüldüğü

görüşülmesi sırasında dayanılan temel kanunların hükme bağlandığı 91'inci maddesi 31.2.2002 t.li ve 2001/29 E.; 2002/24 E. s.lı Karar ile Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmiştir. 91'inci maddenin yeniden düzenlenmiş hali de son olarak 29.4.2003 t.li ve 2003/30.E; 2003/38 K. s.lı Karar ile yine Anayasa Mahkemesi tarafından iptal olunmuştur.

⁹⁰ "*Yürürlükteki Kanunda bu maddeyi karşılayan hüküm yoktur. Madde İsviçre Medenî Kanununun 836'ncı maddesinden esinlenerek konulmuş, aksi kanunda belirtilmedikçe, kanundan doğan ipotek haklarının doğumu için tapuya tescil zorunlu sayılmamıştır.*" Bkz. Türk Medeni Kanunu'nun Madde Gerekçeleri, m. 892.

gibi, bir gayrimenkul (taşınmaz) üzerindeki inşaat işlerini kısmen veya tamamen üstlenmiş bulunan kişileri özel olarak korumayı gerekli gören Kanun Koyucu eski kanunda olduğu gibi onlara üstlendikleri işleri yapmalarından doğan alacakları dolayısıyla o gayrimenkul üzerinde tescille doğan bir kanunî ipotek hakkı tanınmasını uygun bulmuştur⁹¹.

Kısaca *inşaatçı ipoteği* veya *yapı ipoteği* diye de anılan bu hakkın doğumu için, tapu siciline tescil şarttır⁹². Yani, ipotek hakkı, kanun hükmü gereği kendiliğinden doğmaz. Aslında, daha doğru bir ifade tarzıyla burada kanundan doğan şey ipotek hakkı değil; ipoteğin tescilini talep hakkıdır^{93 94}. Bu yüzden, inşaatçı ipoteği; *dolaylı (vasıtalı) kanunî rehin hakları* arasında yer alır⁹⁵.

⁹¹ Benzer bir hak da, Ticaret Kanunu'nun 877'inci maddesinde geminin inşa ve tamir masraflarından dolayı tersane sahiplerine tanınmıştır.

⁹² **AKİPEK, J.G.:** Türk Eşya Hukuku (Aynî Haklar), 3. Kitap, Mahdut Aynî Haklar (Menkul Rehni Hariç), Ankara 1974, sh. 239, 240 ve 245.

⁹³ REİSOĞLU, ipoteğin tescilini talep hakkının *kişisel* nitelikte olmasından hareketle, onun sadece doğduğu tarihte malik olan kişiye karşı ileri sürülebileceğini belirtmektedir. Bkz.: **REİSOĞLU, S.:** Türk ve İsviçre Hukukunda Müteahhit ve İşçilerin Kanunî İpotek Hakkı, Ankara 1961, sh. 72. OĞUZMAN / SELİÇİ de, aynı sonucu tevlid eden bir görüşü savunmaktadırlar. Anılan Yazarlara göre, inşaat hak niteliğindeki bu hakkın doğumunun sebebi, inşaat işleri dolayısıyla gayrimenkulde meydana gelen değer artışıdır. Bu değer artışından istifade eden kişi ise, sadece alacakların doğduğu tarihte gayrimenkule malik olan kişidir. Dolayısıyla, alacağın doğumundan sonra mülkiyet hakkını iktisap edenlerinden ipoteğin tesciline katlanmaları beklenemez. Bkz.: **OĞUZMAN, K. / SELİÇİ, Ö.:** Eşya Hukuku, (Zilyetlik - Tapu Sicili / Menkul ve Gayrimenkul Mülkiyeti / Kat Mülkiyeti / Sınırlı Aynî Haklar), B. 7, İstanbul 1977, sh. 733 ve 738. EREL ve KAPLAN ise, buradaki ipoteğin tescilini talep hakkının *eşyaya bağlı borç (Realobligation)* vasfını haiz olduğunu belirterek, onun yeni maliklere ve iflâs masasına karşı da dermeyeran olunabileceğine işaret etmektedirler. Bkz.: **EREL, N. Ş.:** Eşyaya Bağlı Borç, Ankara 1982, sh. 219 vd.; **KAPLAN, İ.:** İnşaat Sözleşmelerinde Yapı Sahibinin Ücret Ödeme Borcu ve Yerine Getirilmemesinin Sonuçları, İnşaat Sözleşmeleri, Yönetici - İşletmeci Mühendis ve Hukukçular İçin Ortak Seminer, (Ankara, 18 - 29 Mart 1996), B. 2, Ankara 2001/XI, (sh. 105 - 171), sh. 163.

⁹⁴ OĞUZMAN / SELİÇİ, ipoteğin tescilini talep hakkını bahşeden alacağın temlik halinde; Borçlar Kanunu'nun 168'inci maddesi (OR 170) mucibince yeni alacaklının da süresi içerisinde (MK 894, II; EMK 809; ZGB § 839) ipoteğin kendi adına tescilini sağlayabileceğini belirterek, mezkûr hakkın fer'iliğine işaret etmektedirler. Bkz.: **OĞUZMAN, K. / SELİÇİ, Ö.:** age., sh. 738.

⁹⁵ **AKİPEK, J.G.:** age., sh. 160 ve 245.; **GÜRSOY, K. T. / EREN, F. / CANSAL, E.:** Türk Eşya Hukuku (Zilyetlik, Tapu Sicili / Mülkiyet / Sınırlı Aynî Haklar), Ankara 1987, sh. 1113 vd. **EREL, N. Ş.:** age., sh. 221.; Tersane sahiplerinin gemi veya üzerindeki kanunî rehin hakları da aynı niteliktedir. Bkz.: **AKINCI, S.:** Türk Hukukunda Gemi İpoteki, Ankara 1958, sh. 207.; **KALPSÜZ, T.:** Gemi Rehni, B. 3, Ankara 1999/V, sh. 17.; **CAN, M.:** Deniz Ticareti Hukuku, C. I, (Giriş - Gemi - Deniz Hukuku Kişileri), (TK 816 - 1015), B. 2, Ankara 2003, sh. 147.

§3. İNŞAATÇI (YAPI) İPOTEĞİNDE İPOTEK HAKKININ KENDİ ADINA TESCİLİNİ TALEP EDEBİLECEK OLAN KİŞİLER

Medenî Kanunu'nun 893'üncü maddesine tekabül eden Eski Medenî Kanun'un 807'inci maddesinin birinci fıkrasının 3 nr.lı bendinde, "*bir gayrimenkul üzerindeki inşaat yahut ameliyatta malzeme vererek veya vermeyerek çalışmış olmaları hasebiyle malik veya müteahhit zimmetinde tahakkuk eden alacakları için o gayrimenkul üzerinde bu müteahhit ve işçiler kendi adlarına kanunî ipoteğin tescilini talep edebilirler.*" denilmekteydi. Görüldüğü gibi, anılan hüküm lâfzen büyük ölçüde Medenî Kanun'un 893'üncü maddesinin birinci fıkrasının 3 nr.lı bendine benzemekteyse de, bazı farklılıklar mevcuttur. Zira, yeni kanunda ipoteğin kendi adına tescilini talep edebilecek kişiler zikredilirken "**bu müteahhit**" yerine "**alt yüklenici**"; "**işçiler**" yerine de "**zanaatkârlar**" denilmiştir. Buna göre, Medenî Kanunu'nun 893'üncü maddesinin lâfzı ile bağlı kalındığında, ipoteğin tescilini talep edebilecek olan kişiler, **malik veya yükleniciden alacaklı olan «alt yüklenici» ile «zanaatkârlar»dan** ibarettir.

I. ALT YÜKLENİCİ (MÜTEAHHİT) KAVRAMI VE KANUNDA ONUN İLE KASTOLUNAN KİŞİLER

Akdî borç ilişkilerinin bazılarında, taraflarının aralarındaki akitden doğan borçlarının ifasını bir üçüncü kişiye devretmeleri hukuken mümkündür. Türk Hukukunda, borçlarının ifasını devreden âkit ile bu borçların ifasını devralan üçüncü kişinin birbirlerinden terminolojik olarak ayırılması, borçlarının ifasını devreden âkid için **asıl**; borçların ifasını devralan üçüncü kişi için ise **alt** sıfatının kullanılması suretiyle yapılır. Medenî Kanun'un 893'üncü maddesinin birinci fıkrasının 3 nr.lı bendinde geçen alt yüklenici, iş sahibi mevkiindeki malik ile istisna akdi yapmış bulunan yükleniciye (asıl yüklenici / genel yüklenici / ilk yüklenici) o işin yapılmasını ayrı bir istisna akdi ile taahhüt eden yükleniciyi ifade eder.

Alt yüklenici konumundaki kişi ile çoğu zaman aynı zamanda malik olan iş sahibi arasında bir akdî ilişki yoktur^{96 97}. Alt yüklenicinin akdî sorumluluğu da sadece kendisinin istisna akdi yaptığı kişiye karşıdır. Bu yüzden, malikin kendisinin istisna akdi yaptığı kişinin *ifa yardımcısı*

⁹⁶ Alt yüklenici mevkiindeki kişi, yine malik ile arasında herhangi bir akdi ilişki bulunmayan diğer bir alt yükleniciden işlerin icrasını üstlenen bir kişi de olabilir.

⁹⁷ **EREN, F.:** İnşaat Sözleşmelerinde Müteahhidin Borçları ve Bu Borçların Yerine Getirilmemesinin Sonuçları, İnşaat Sözleşmeleri, Yönetici - İşletmeci Mühendis ve Hukukçular İçin Ortak Seminer, (Ankara, 18 - 29 Mart 1996), B. 2, Ankara 2001/XI, (sh. 59 - 88), sh. 66.

konumundaki alt yükleniciye karşı akdî sorumluluk hükümlerine dayanarak başvurması kabil değildir. Keza, alt yüklenicinin de gördüğü inşaat işleri dolayısıyla gayrimenkulün malikine karşı ileri sürebileceği istisna akdinden doğan bir alacağı mevcut değildir. Alt yüklenici, istisna akdinden doğan alacaklarını, aslında sadece asıl yüklenici konumundaki kişiye karşı ileri sürebilir⁹⁸. Ancak, malikin menfaatleri icabı görülen işlerden doğan alacakları dolayısıyla alt yüklenici konumundaki kişilerin alacaklarının da inşaatçı ipoteğinin bahşettiği teminattan istifade etmesi gerektiğine ilişkin mülâhazalar, eski kanunda geçen "**bu müteahhit**" ibaresinin; *malikten alacaklı olan müteahhit* dışında "*alt müteahhitleri*" de kapsayacak şekilde yorumlanması sonucunu doğurmuştur⁹⁹. Yeni Kanun'da ise, tereddütleri tamamen bertaraf edecek surette alt yüklenicilerin bu yetkiyi haiz olacağı sarahaten öngörülmüştür. Ancak, bu yapılırken muhtemelen hüküm cümlesinin yanlış kurulması veya bir unutkanlık sonucu **malikten alacaklı olan yüklenici (asıl / genel yüklenici)** hiç zikrolunmamıştır. Zira, malikten alacaklı olmayan yüklenicilere tanınan bir haktan malikten alacaklı olan yükleniciler evleviyetle istifade edebilir. Diğer yandan, arkadan gelen maddelerde (MK 895, I; 897, I; II, ve III) Kanun Koyucunun asıl yüklenici - alt yüklenici ayrımı yapmadan doğrudan doğruya yükleniciden bahsetmesi de, bu hususu teyit etmektedir.

II. ZANAATKÂR KAVRAMINA GİREN KİŞİLER VE BUNLARIN İŞÇİDEN FARKLARI

Medenî Kanun'un 893'üncü maddesinin birinci fıkrasının 3 nr.lı bendine göre, kanunî ipoteğin kendi adına tescilini talep edebilecek kişilerden bir diğeri de malikten veya yükleniciden alacaklı olan zanaatkârlardır. Daha önce de belirttiğimiz gibi, yeni kanunda eski kanundan farklı olarak zanaatkâr terimi işçi terimi yerine tercih edilmiştir. Ancak, bu terim farklılığının çok esaslı bir değişiklik getiren yenilik olduğunu söylemek mümkün değildir. Zira, mehaz Kanun'da yer alan "*Handwerker / les artisan*" terimlerinden mülhem bir şekilde, eski kanun'da yer alan **işçi** kelimesinden, hizmet akdi ile çalışmayı taahhüt edenlerin değil; bir istisna akdi ile inşaatlardaki elektririk ve su tesisatının döşenmesi, kapı ve pencerelerin takılması gibi belli işlerin *bağımsız* olarak görülmesini taahhüt

⁹⁸ EREN, F.: ag.teb., sh. 66vd.

⁹⁹ AKİPEK, J.G.: age., sh. 242.; GÜRSOY, K. T. / EREN, F. / CANSAL, E.: age., sh. 1122.; KAPLAN, İ.: ag.teb., sh. 163. ESENER / GÜVEN, alt müteahhidin malikin asıl müteahhide olan borcunu ödödedikten sonra bu haktan istifade edebileceğini belirtmektedirler. Bkz.: ESENER, T. / GÜVEN, K.: Eşya Hukuku, B. 3, Ankara 1996, sh. 433. OĞUZMAN / SELİÇİ ise, gayrimenkul malikinin inşa işlerinin yapılmasına sebep olmasını aramaktadır. Yazarlara göre, eğer malikin yapılan inşaat işlerine muvafakatı yoksa, ipoteğin tescilini talep etmek kabil değildir. Bkz.: OĞUZMAN, K. / SELİÇİ, Ö.: age., sh. 737.

edenlerin (zanaatkârların) anlaşılması gerektiği, zaten hukukumuzda umumiyetle kabul edilmekteydi¹⁰⁰. Bununla beraber, ipoteğin tescilini talep edebilecek olan zanaatkârların, yine kanunun lâfzına bağlı kalınarak sadece malikten veya yükleniciden alacaklı olan zanaatkârlarla sınırlandırılmaması, bu kavrama ayrıca alt yükleniciden alacaklı olan zanaatkârların da dahil olduğunu kabul etmek gerekir. Aksinin kabulü, muhtemelen Kanun'un ruhu ile bağdaşmayacak bir eşitsizlik yaratır.

§ 4. SONUÇ

Buraya kadar yapılan izahat, Medenî Kanun'un 893'üncü maddesinin birinci fıkrasının 3 nr.lı bendinin, sevkedilmesinde güdülen gayeleri sarahaten gösterecek surette kaleme alınmadığını ortaya koymaktadır. Şayet, anılan bent hükmü, **"Yüklenici ve zanaatkârlar, bir taşınmaz üzerinde yapılan yapı veya diğer işler için sarfettikleri malzeme ve emekten doğan alacakları dolayısıyla malikten alacaklı olmasalar bile kanunî ipoteğin kendi adlarına tescilini isteyebilirler."** şeklinde kaleme alınsaydı, muhtemelen güdülen tüm gayeleri ifade edebilirdi. Bununla beraber, bent hükmünün lâfzından çıkmamaktaysa da, onun bu şekilde anlaşılıp yorumlanması gerekir.

Buna göre, malikle aralarında doğrudan doğruya bir akdî ilişki ve alacaklarını ona karşı ileri sürebilme imkânları bulunmasa dahi, gayrimenkul üzerindeki inşaat işlerini bir istisna akdi ile taahhüt eden kişiler, bu işlerin icrasından doğan alacakları dolayısıyla adlarına kanunî ipoteğin tescilini talep edebilirler.

¹⁰⁰ "... 3 üncü bentte "müteahhit" sözcüğü yerine "yüklenici", "işçi" yerine de bilinçli olarak kaynak Kanunda olduğu gibi "zanaatkârlar" (Handwerker, les artisan) kelimesi kullanılmıştır. Bununla ipotek isteyebilecek kişilerin, işçiler gibi hizmet akdi ile değil, eser sözleşmesi ile çalışan kişiler olması gerektiği anlatılmak istenmiştir". Bkz. Türk Medeni Kanunu'nun Madde Gereççeleri, m. 893. Ayrıca bkz.: AKİPEK, J. G.: age., sh. 240 ve 241.; GÜRİSOY, K. T. / EREN, F. / CANSEL, E.: 1121.; OĞUZMAN, K. / SELİÇİ, Ö.: age., sh. 735.; AYİTER, N.: Eşya Hukuku, B. 2, Ankara 1977, sh. 179.; ESENER, T. / GÜVEN, K.: age., sh. 432 ve 433. Bununla beraber, REİSOĞLU yeni Kanun'da da benzer şekilde tekrarlanan *malzeme vererek veya vermeyerek çalışmış olmaları hasebiyle* ibaresinde hareketle, hukukî mahiyeti itibarıyla istisna akdi niteliğinde olmayan konusu bir işin görülmesinden ibaret diğer akitlerden doğan alacakların da ipoteğin tescilini talep hakkı verebileceğine işaret etmektedir. Bkz.: REİSOĞLU, S.: age., sh. 30.